

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 21. dubna 2021 – Reti
Televisive Italiane SpA (RTI) v. Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM**

(Věc C-255/21)

(2021/C 329/08)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Reti Televisive Italiane SpA (RTI)

Odpůrce: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni – AGCOM

Předběžné otázky

- 1) Pro účely právní úpravy Evropské unie v oblasti časového omezení reklamního prostoru, vzhledem k významu, který je obecně v právu [Evropské unie] přiznáván pojmu „skupina nebo jediný hospodářský subjekt“, vyplývající z mnoha pramenů práva hospodářské soutěže (zejména z bodu 43 odůvodnění směrnice 2018/1808/EU⁽¹⁾) a z nového znění článku 23 směrnice 2010/13/EU⁽²⁾ (jímž se použije v původním řízení), bez ohledu na rozdíl, jenž existuje v italském vnitrostátním právu mezi schválením stanoveným pro subjekty televizního vysílání a pro subjekty rozhlasového vysílání podle čl. 5 odst. 1 písm. b) legislativního nařízení č. 177/[2005], lze považovat za slučitelný s unijním právem výklad vnitrostátního práva v oblasti vysílání, který vyvozuje z čl. 1 odst. 1 písm. a) uvedeného legislativního nařízení č. 177/[2005], ve znění platném od 30. března 2010 (jímž se provádí směrnice 2007/65/ES⁽³⁾), že proces konvergence mezi různými formami komunikace (elektronická komunikace, publikace, včetně digitální, a internet ve všech aplikacích) se *a fortiori* uplatní mezi poskytovateli televizních a rozhlasových médií, zejména pokud jsou již součástí skupin propojených podniků, a že [tento proces] je obecně vyžadován s následnými důsledky, které z něj vyplývají pro výklad čl. 38 odst. 6 výše uvedeného legislativního nařízení, takže subjektem vysílání by mohla být skupina považovaná za jediný hospodářský subjekt, nebo naopak výklad, že s ohledem na výše uvedené unijní zásady na základě autonomie zákazu překračování časových omezení reklamního prostoru ve vztahu k obecnému právu hospodářské soutěže není možné – před rokem 2018 – přiznávat jakýkoli význam skupinám a výše uvedenému procesu konvergence, ani aktivitám napříč médií, neboť se pro účely výpočtu časového omezení reklamního prostoru posuzuje samostatně pouze subjekt vysílání, i když je součástí skupiny (tento aspekt je uveden pouze v konsolidovaném znění článku 23 směrnice 2010/13/EU, po přijetí směrnice 2018/1808/EU)?
- 2) Ve světle výše uvedených zásad unijního práva ve věcech skupin a podniku jako jediného hospodářského subjektu, je možné pro účely zákazu překračování časových omezení reklamního prostoru a výše uvedeného sledu znění citovaného článku 23, bez ohledu na výše uvedený rozdíl mezi schváleními, odvodit zejména z protisoutěžních předpisů [integrovaného systému komunikací] uvedených v článku 43 legislativního nařízení č. 177/[2005] význam pojmu skupinový „poskyvatel mediálních služeb“ (nebo, slovy navrhovatelky, „vydavatelská skupina“), aby se vyloučily reklamy napříč médií v rámci stejné skupiny co se týče časových omezení reklamního prostoru ve smyslu čl. 38 odst. 6) legislativního nařízení č. 177/[2005], nebo naopak by měla být taková relevance před rokem 2018 vyloučena z důvodu autonomie soutěžního práva v oblasti televizního vysílání ve vztahu k právní úpravě časového omezení reklamního prostoru?
- 3) Uznává nové znění čl. 23 odst. 2 písm. a) směrnice 2010/13/EU již dříve existující zásadu práva hospodářské soutěže, která má obecný význam pro skupiny, nebo se jedná o inovaci? V prvním případě se tedy jedná o právní realitu již vlastní unijnímu právu – která se tak bude týkat projednávané věci před novým zněním a bude podmiňovat výklad [vnitrostátního regulačního orgánu] tím, že v každém případě vyžaduje uznání pojmu skupinový „poskyvatel mediálních služeb“ – nebo v druhém případě je tato inovace překážkou k uznání relevantnosti skupin společností ve věcech, které byly zahájeny před jejím zavedením, takže ji nelze *ratione temporis* uplatnit na starší věci z důvodu inovativního rozsahu?

- 4) V každém případě a nad rámec schvalovacího režimu stanoveného v článku 5 legislativního nařízení č. 177/2005 a nového znění článku 23 zavedeného v roce 2018, a tedy v případě, že toto nové ustanovení nebude představovat uznání toho, co již existuje, ale byl by mu přiznán inovativní charakter, což je předmětem otázky c), jsou integrované vztahy mezi televizí a rozhlasem – podle obecných úvah práva hospodářské soutěže a s ohledem na obecný a průřezový charakter pojmů hospodářský subjekt a skupina – klíčem k výkladu omezení reklamního prostoru, jež jsou v každém případě implicitně upraveny s ohledem na skupinu podniků (nebo přesněji kontrolní vztahy mezi podniky skupiny) a funkční jednotku těchto podniků, takže podpora pořadů mezi televizí a rozhlasem stejné skupiny, pokud uvedené integrační vztahy postrádají relevanci v rámci omezení reklamního prostoru, a proto je třeba mít za to, že „vlastní“ pořady uvedené v článku 23 (v původním znění) patří jedinému subjektu vysílání, který je propaguje, a nikoli skupině společností jako celku v tom, že tato právní úprava je samostatným ustanovením, které nepřipouští žádný systematický výklad rozšiřující jej na skupiny chápané jako jediný hospodářský subjekt?
- 5) Závěrem, musí být článek 23 v původním znění, i kdyby neměl být vykládán jako ustanovení patřící do práva hospodářské soutěže, v každém případě chápán jako motivační ustanovení popisující zvláštnost reklamy, která má výlučně informativní charakter a nesnaží se nikoho přesvědčit, aby si zakoupil zboží a služby a týká se jen propagovaných pořadů, a musí být tedy považován za vyloučené z oblasti působnosti ustanovení v oblasti reklamního prostoru, a to v rámci společností patřících ke stejné skupině, ve všech případech integrované reklamy, která jde napříč médii, nebo by měl být v rámci výpočtu omezení reklamního prostoru chápán jako ustanovení s odchýlným a výjimečným charakterem, a vyžaduje tudíž striktní výklad?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1808 ze dne 14. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) s ohledem na měnící se situaci na trhu (Úř. věst. L 303, s. 69).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, s. 1).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/65/ES ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 332, s. 27).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 23. dubna 2021 – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC) v. Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Věc C-263/21)

(2021/C 329/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los contenidos Digitales (AMETIC)

Žalovaní: Administración General del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas, Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Sociedad de Gestión (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)